

Arrest

nr. 250 897 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX (MOESKROEN)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Angola geboren te Luanda, waar u ook uw hele leven heeft gewoond. U bent van Bakongo origine. U heeft één dochter, X geboren op 08 mei 2012. Zij leeft bij haar moeder en u heeft geen relatie meer met haar moeder. In 2011 voltooide u uw middelbaar onderwijs, daarna bleef u een jaar thuis, waarna u opnieuw ging studeren totdat uw moeder in 2016 een ongeluk kreeg en uw studies niet langer kon betalen. In 2017 begon u als leerkracht te werken. Eind 2017 deed uw oom, die zelf in het leger actief was, u het voorstel zich bij het leger aan te sluiten. U ging hier op in omdat dit u financieel aansprak. U diende eerste een training bij hem thuis te volgen vooraleer u zich daadwerkelijk bij het leger kon aansluiten. Op 10 januari 2018 bent u met deze opleiding gestart en deze zou zes maanden in beslag nemen.

Na die opleiding zou u als sergeant in het Angolese leger aan de slag kunnen. Uw oom zou u hier de nodige documenten voor bezorgen. Pas toen hij u die documenten eind juni 2018 voorlegde begon het u te dagen dat wat u deed niet volledig legaal was. Uw oom verduidelijkte u dat u de identiteit van een andere sergeant diende aan te nemen en dat u hem uw eerste drie maandsalarissen diende af te staan. U was niet akkoord de regels op deze manier te overtreden en besloot niet langer naar de training te gaan en het plan zich bij het leger aan te sluiten op te geven. Eind juli 2018 vernam u dat uw oom was opgepakt omwille van deze zwendel met vervalste documenten. Op 07 augustus 2018 werd ook u om die reden opgepakt. Op 15 augustus 2018 werd u bij een agent geroepen en werd u gevraagd of u een andere oom van u kende. Deze agent zorgde er voor dat u de gevangenis kon verlaten, uw oom had er voor gezorgd dat u kon vrijkomen. U diende echter eveneens Luanda te verlaten. U werd ondergebracht in Solangol en diende er zich te verstoppen terwijl uw oom een manier zocht om het land te verlaten. In februari 2019 heeft u uiteindelijk Angola verlaten. Uw oom bezorgde u de nodige documenten om te kunnen reizen en u nam een vliegtuig naar België, waar u op 07 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van uw identiteitskaart en van uw cedula pessoal neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omdat u beschuldigd wordt documenten vervalst te hebben om uw legerdienst te kunnen beginnen. U maakte echter geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk.

De problemen die u aanhaalt houden namelijk geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn. U verklaart enkel en alleen vervolgd te worden voor het vervalsen van documenten, er zijn geen andere redenen voor uw arrestatie of voor de beschuldigingen tegen u (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.22). Evenmin haalt u enige redenen aan waarom u een zwaardere straf zou riskeren dan wat wettelijk wordt bepaald (CGVS p.26). Ook uw oom zou enkel op deze gemeenrechtelijke basis van valsheid in geschrifte zijn gearresteerd (CGVS p.23). Daarnaast verklaart u lid te zijn van een koor maar niet van enige andere organisatie of beweging en niet politiek actief te zijn (CGVS p.18). **Hieruit kan dan ook ontegensprekelijk worden afgeleid dat de vervolging die u aanhaalt puur als gemeenrechtelijk valt te beschouwen.** Hoewel deze feiten in verband staan met het Angolese leger is de door u aangehaalde grond voor vervolging puur van gemeenrechtelijke aard en valt derhalve niet onder één van de criteria van de Conventie van Genève. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van uw persoon, kunnen dan ook niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Angola. U verklaart voor de strafrechtbank te zullen komen maar weet niet welke straf u eventueel boven het hoofd hangt (CGVS p.23). **U haalt geen elementen aan waaruit blijkt dat u disproportioneel zou worden bestraft.**

Waar u verklaart te vrezen geen eerlijk proces te zullen krijgen (CGVS p.22) haalt u geen enkele overtuigende reden aan waarom dit niet het geval zou zijn, u meent louter dat enkel de hogere klasse toegang heeft tot het gerecht, hiermee opnieuw geen redenen aanhalend in overeenstemming met de Conventie van Genève om dewelke u geen eerlijk proces vreest te zullen kennen. Waar u aanhaalt dat uw oom en de anderen die samen met u zijn opgepakt tot op vandaag niet berecht zouden zijn (CGVS p.24), staat dit niet in de weg dat zij alsnog voor de rechtbank zouden komen en volgens de strafwet berecht zouden worden.

Ter volledigheid wordt eveneens opgemerkt dat ook bij het feit dat u nog steeds vreest vervolgd te worden enige vraagtekens kunnen worden geplaatst. Het is vooreerst opmerkelijk dat u geen enkele stap heeft ondernomen om in uw land van herkomst uw problemen het hoofd te bieden. U verklaart niet de mogelijkheid te hebben gehad om duidelijk te maken dat u niet op de hoogte was van de praktijken waar u in verzeild was geraakt, maar evenmin heeft u enige moeite gedaan om de autoriteiten hiervan te overtuigen (CGVS p.29). U deed geen beroep op een advocaat (CGVS p.23) en uit uw verklaringen komt niet naar voren dat u ook maar iets heeft ondernomen om uw onschuld aan te tonen. Dit terwijl u nog bijna een half jaar in Angola bent gebleven (CGVS p.30). **Ook het feit op zich dat u nog zo lang in het land bleef is opmerkelijk.** U verklaart weliswaar ondergedoken te hebben geleefd en dat bij u thuis naar u werd gevraagd (CGVS p.30) maar uit uw verklaringen komt niet naar voren dat zij verregaande stappen ondernamen om u alsnog op te pakken. **Daarbij heeft u de ontwikkelingen in uw zaak allerm minst opgevolgd, wat opnieuw vragen doet rijzen bij de vervolging die u verklaart te vrezen.** U verklaart weliswaar dat uw oom en de andere betrokkenen nog steeds in detentie zijn en nog niet werden berecht maar u heeft op geen enkele andere manier enige informatie over de stand van zaken of heeft u getracht die te verkrijgen. U verklaart sinds u de vervalste documenten in uw handen kreeg niemand van hen nog te hebben gecontacteerd (CGVS p.24), wat opmerkelijk is aangezien zij zich in exact dezelfde situatie bevinden als u, wat hun standpunt niet onbelangrijk maakt. **Daarnaast doet ook de manier waarop u het land heeft verlaten twijfelen aan uw verklaring een gevangenisstraf te vrezen.** Het feit dat een authentiek paspoort met uw eigen gegevens zou zijn opgemaakt in de periode dat u ondergedoken leefde en dat u dit paspoort met uw eigen gegevens gebruikte om het land te verlaten valt namelijk moeilijk te rijmen met het feit dat u verklaart bij uw vertrek uit het land alle controles om het land te verlaten diende te vermijden en zich diende voor te doen als een personeelslid op de luchthaven (CGVS p.32). Indien u clandestien het land diende te verlaten is het weinig logisch te noemen dat u hiertoe uw eigen gegevens zou gebruiken en u zich bovendien in de schijnwerpers zou werken om een eigen paspoort op te maken. **Zodoende wordt de manier waarop u verklaart het land te hebben verlaten en het feit dat u gezocht zou worden in Angola verder in twijfel getrokken en doen bovenstaande vaststellingen ernstige twijfel rijzen bij uw vrees voor vervolging in Angola.**

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. U legt enkel kopies van identiteitsdocumenten neer, deze kunnen louter een aanwijzing vormen voor uw identiteit maar kunnen op geen enkele manier de feiten die u aanhaalt aantonen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel wordt de schending ingeroepen “van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van

Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel [sic], als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker stelt:

“Verzoeker betwist de grieven van het CGVS.

Verwerende partij beschouwt dat de problemen die Verzoeker aanhaalt houden geen verband met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Als Verzoeker terugkeert naar Angola heeft hij geen recht op een eerlijk en onpartijdig proces.

Verzoeker vreest dat hij na een lange tijd van detentie zonder vorm van proces ook geen eerlijk proces krijgt.

Bovendien is de huidige situatie in Angola explosief en onstabiel (stukken 3 en 4)

De betogingen tegen de corruptie en de kosten van levensonderhoud worden hardhandig onderdrukt.”

2.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgende stukken:

- « *l'UE appelle au respect des libertés en Angola*”, 18.11.2020, fr.africanews.com ;

- « *En Angola, la corruption, petite et grande, s'adapte et continue d'exister*”, 18.12.2019, www.lemonde.fr.

2.3. Bij aanvullende nota van 3 maart 2021 brengt verzoeker een arrestatiebevel (en vertaling) bij.

Beoordeling

3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4. Verzoeker voert aan dat hij in geval van terugkeer zal gedetineerd worden en geen eerlijk proces zal krijgen.

Deze loutere bevestiging van zijn speculatie inzake een oneerlijk proces kan niet aanvaard worden als nuttig verweer ten aanzien van de motivering die stelt: **“U haalt geen elementen aan waaruit blijkt dat u disproportioneel zou worden bestraft. Waar u verklaart te vrezen geen eerlijk proces te zullen krijgen (CGVS p.22) haalt u geen enkele overtuigende reden aan waarom dit niet het geval zou zijn, u meent louter dat enkel de hogere klasse toegang heeft tot het gerecht, hiermee opnieuw geen redenen aanhalend in overeenstemming met de Conventie van Genève om dewelke u geen eerlijk proces vreest te zullen kennen. Waar u aanhaalt dat uw oom en de anderen die samen met u zijn opgepakt tot op vandaag niet berecht zouden zijn (CGVS p.24), staat dit niet in de weg dat zij alsnog voor de rechtbank zouden komen en volgens de strafwet berecht zouden worden.”**

5. Bij het voorgaande voegt zich de vaststelling dat verzoeker op generlei wijze een poging onderneemt om de motivering te weerleggen waar deze stelt:

- het is niet aannemelijk dat verzoeker niets heeft ondernomen in Angola teneinde zijn problemen op te lossen: hij deed geen beroep op een advocaat en heeft niets ondernomen om zijn onschuld aan te tonen hoewel hij nog bijna een half jaar in Angola heeft verbleven;

- verzoeker heeft nog een half jaar in Angola verbleven en uit zijn verklaringen blijkt dat er geen concrete stappen vanwege de autoriteiten waren om hem te arresteren;

- verzoeker heeft de ontwikkelingen in zijn zaak allerm minst opgevolgd, wat opnieuw vragen doet rijzen bij de vervolging die hij verklaart te vrezen;

- de manier waarop hij het land heeft verlaten ondermijnt zijn verklaring een gevangenisstraf te vrezen: er werd een authentiek paspoort met zijn gegevens opgemaakt in de periode dat hij ondergedoken leefde en verzoeker gebruikte dit paspoort om het land te verlaten, wat niet te verzoenen is met zijn

verklaringen dat hij alle controles om het land te verlaten moest vermijden en hij zich voordeed als een personeelslid op de luchthaven.

De voorstaande vaststellingen vinden steun het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. De verwijzing naar algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op verzoeker kan niet aangenomen worden als nuttig verweer. Aangezien deze vaststellingen niet worden weerlegd, blijven ze onverminderd overeind.

Het bijgebrachte arrestatiebevel kan verzoekers ongeloofwaardig relaas niet herstellen. Verzoeker stelt in de aanvullende nota dat hij dit arrestatiebevel bekam via zijn broer. Verzoeker geeft evenwel geen duiding hoe zijn broer dergelijk document kon bemachtigen. Het betreft immers een intern gerechtelijk document, met name een schrijven van de procureur aan de gerechtsdeurwaarders en agenten van politie dat verzoeker dient te worden gearresteerd. Zelfs indien enige authenticiteit aan dit document zou kunnen worden verleend – *quod certe non* – dan blijft nog de vaststelling dat verzoeker op generlei wijze enige poging heeft ondernomen om zijn verdediging te organiseren in Angola, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

6. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS